PRZEGLĄD PRASY Z. S. R. R. I EMIGRACJI ROSYJSKIEJ

Dodatek do Nr. 175 (274) Codziennego Biuletynu Wydziału Prasowego M. S. Z.

Warszawa, środa 28 listopada 1928 r.

Z. S. R. R. A SPRAWY ZAGRANICZNE.

SYTUACJA POLITYCZNA W POLSCE.

Izwiestja 24.XI. w koresp. z Warszawy (Bratina) oświadczają, że sytuację w Polsce charakteryzuje przedewszystkiem straszny kryzys gospodarczy, którego bezpośrednim powodem jest deficyt bilansu handlowego. Najbardziej optymistycznie usposobieni Polacy używają określeń w rodzaju: ciężka sytuacja, poważny kryzys i nawet „niebezpieczeństwo załamania się waluty". Wskutek kryzysu ofiary ponoszą przedewszystkiem masy ludowe. Ciężka sytuacja mas powoduje rozwój nastrojów rewolucyjnych, tak że że można powiedzieć, iż Polska przechodzi przez okres kryzysu gospodarczego i rewolucjonizowania się mas w warunkach dyktatury faszystowskiej. Atmosfera polityczna w Polsce świadczy o nadejściu burz, wielkich i strasznych przemian.

Sierp 11.XI. w art. z okazji 10-tej rocznicy wskrzeszenia niepodległości Polski oświadcza, iż „minęło 10 lat jak u zachodnich granic Związku Radzieckiego rozłożył się żandarm, drutem kolczastym i lasem bagnetów broniący krajów ucisku i wyzysku przed rewolucją bolszewicką". Polska — „to jedno więzienie, jedna mordownia, gdzie jęczy w niewoli klasa robotnicza, włościaństwo i niepolskie narody".

POLSKA A Z. S. R. R.

Zwiezda 15.XI. w art. o polityce zagranicznej Polski w ciągu pierwszych 10 lat jej niepodległości, oświadcza, iż polityka ta jest źródłem stałego niepokoju na Wschodzie Europy. Powołując się na wileńskie „Słowo" z 11.XI. pismo zarzuca Polsce tendencje zaborcze w stosunku do Białorusi sowieckiej. Cytując zdanie „Słowa", iż „słowiańska Ruś to nie Eurazja ani Moskwa", pismo oświadcza: „Nie będziemy się sprzeczali, jaka to Ruś, lecz niech panowie będą pewni, iż Ruś ta — to również nie Warszawa". Przechodząc do omówienia sytuacji politycznej w Polsce na tle jej stosunku do ZSRR, pismo oświadcza, iż „panowanie burżuazji zbliża się ku końcowi" oraz, że proletarjat polski przekona w tem burżuazję polską w ciągu najbliższych 10 lat!

Zwiezda 14.XI. zarzuca polskiej straży granicznej porwanie obywatela sowieckiego Kuryłowicza, który został uwięziony w Pińsku , oraz donosi, iż dzięki interwencji redakcji poselstwo sowieckie w Warszawie ułatwiło Kuryłowiczowi powrót na wolność i wyjazd do ZSRR.

POLSKA A CZECHOSŁOWACJA.

Izwiestja 24.XI. w korespondencji z Pragi (Władimirowa) usiłują wytworzyć wrażenie, iż zamach na konsula polskiego w Pradze miał być skutkiem czyjejś akcji prowokacyjnej. Brat Paciuka pracuje od trzech lat w wywiadzie polskim. Przed zamachem sfabrykowano list Paciuka do ukraińskiego generała Krauzego, vel M. Biłokurowa. List ten miał skompromitować organizacje ukraińskie w Czechosłowacji. Skutkiem całej tej akcji jest polskie żądanie o natychmiastowej likwidacji organizacyj ukraińskich. Rząd czechosłowacki zamierza uczynić zadość temu żądaniu w daleko większym stopniu niż uczynił to rząd polski po zabójstwie Wojkowa. Skutki organizacji zamachu korzystne są dla szowinistycznej polityki polskiej, która z pewnością dążyła do unieszkodliwienia organizacyj ukraińskich.

NIEMCY A Z. S. R. R.

Izwiestja 25.XI omawiają w art. wst. rozpoczęcie rokowań gospodarczych pomiędzy Niemcami a ZSRR. Rokowania te stanowią właściwie wznowienie dawnych rokowań, które zostały przerwane w marcu r. b. Dawne rokowania te nie dały konkretnych wyników, wbrew temu, iż nie istniały ku temu żadne poważne przeszkody. Przerwanie rokowań nastąpiło z inicjatywy rządu niemieckiego, który wyzyskał w tym celu, jako pretekst, proces szachtyński. Nieco później rząd niemiecki zaproponował wznowienie rokowań. Rząd sowiecki ustosunkował się przychylnie do tej propozycji. Podczas nowych rokowań omawiana bę-

dzie zmiana postanowień niemiecko-sowieckiego traktatu handlowego z r. 1925. Zmiana ta powinna oczywiście nastąpić w kierunku pogłębienia i rozszerzenia stosunków. Nie poraz pierwszy Niemcy i ZSRR spotykają się podczas rokowań. Niema żadnych wątpliowści co do dobrej woli obydwu stron. Należy, życzyć, aby rokowania przyniosły pożądane owoce, które ułatwią zacieśnienie stosunków ZSRR z Niemcami.

FRANCJA A ZSRR.

Rul. 27.XI. donosi, że ambasador Francji w Moskwie Herbette opuszcza swe stanowisko w lutym 1929 roku. Odwołanie ambasadora nastąpić ma na własną jego prośbę.

SZWAJCARJA A ZSRR.

Rul, 25. XI podaje, że władze szwajcarskie stwierdziły, iż misja sowiecka, która przybyła do Szwajcarji w celu dokonania zakupów w zakresie przemysłu zegarmistrzowskiego, zajęła się szpiegostwem gospodarczem. Członkowie misji otrzymali od władz szwajcarskich nakaz natychmiastowego opuszczenia granic Szwajcarji.

STANY ZJEDN. A ZSRR.

Wozrożdenje 24.XI. podaje, że władze Stanów nie udzieliły wizy wjazdowej Osińskiemu-Oboleńskiemu, który zamierzał odwiedzić Stany dla przeprowadzenia pertraktacyj z amerykańskim przemysłem samochodowym.

SPRAWY WEWNĘTRZE.

ŻYCIE PARTYJNE.

Izwiestja 24.XI. ogłaszają mowę Stalina, wygłoszoną 19.XI na plenum C. K. partji. W przemówieniu tem bronił Stalin konieczności zachowania dotychczasowego tempa sowieckiej polityki industrjalizacyjnej, oświadczając, iż konieczność szybkiego rozwoju przemysłu sowieckiego wynika z zacofania przemysłowego ZSRR oraz z niskiego poziomu techniki rolniczej. Aby być wielkiem mocarstwem, ZSRR powinien dążyć do rozwoju swego przemysłu. Przechodząc następnie do omówienia aprowizacyjnego zagadnienia, Stalin oświadczył, iż czynione przez opozycję prawicową (Frumkin) zarzuty, że skutkiem polityki sowieckiej jest degradacja rolnictwa sowieckiego, nie odpowiadają prawdzie. Kryzys rolnictwa pozostaje w ścisłym związku ze zjawiskami natury atmosferycznej, zaś pod kątem widzenia trwałego rozstrzygnięcia zagadnienia aprowizacyjnego polityka sowiecka powinna dążyć wyłącznie do rozwoju rolnej gospodarki kolektywistycznej. Trzecią część przemówienia poświęcił Stalin polemice z opozycją prawicową, przedewszystkiem zaś z obecnym na posiedzeniu Frumkinem, jako zwolennikiem nieskrępowanego rozwoju gospodarki „kułackiej".

Prawda 23.XI. omawia konieczność wciągnięcia jak największej liczby robotników pozapartyjnych w szeregi partji, zaznaczając, iż wzmocnienie żywiołu robotniczego w partji osłabi jej wady biurokratyczne.

Prawda 23.XI. zarzuca organizacji partyjnej w obwodzie Dolnej Wołgi niezrozumienie konieczności zwalczania opozycji prawicowej i brak wyraźnych poglądów w zakresie sow. polityki industrjalizacyjnej.

Prawda 23.XI. ogłasza jako „hasło dnia" w życiu partyjnem następujące zdania: Odchylenie prawicowe usiłuje osłabić wolę partji ku zwalczaniu istniejących trudności, odchylenie prawicowe utrudnia ofenzywę socjalistyczną. Organizacje partyjne, działając w nieprzejednanym duchu bolszewick. demaskują oportunistyczne odchylenia od linji generalnej, którą nakreślił XV zjazd partji. Podczas konferencji partyjnych należy sprawdzić, w jakim stopniu władze partyjne wykonywują dyrektywy leninowskiego C. K. w sprawie uprzemysłowienia państwa, socjalistycznej reorganizacji rolnictwa, rozwoju samokrytyki i werbowania najlepszych robotników przemysłowych do szeregów partji.

NOTATKI I INFORMACJE.

RÓŻNE.

Izwiestja 15.XI donoszą, że Bank Miejski w Królewcu podpisał umowę z przedstawicielstwem sow. misji handlowej w Niemczech, w sprawie udzielenia kredytów dla poparcia akcji wywozu sow. produktów rolnych z ZSRR przez Królewiec. W komentarzach do tej wiadomości pismo podkreśla znaczenie zawartej umowy dla stosunków niemiecko-sowieckich.

Izwiestja 15.XI, omawiając szczegóły zamachu na pociąg prezydenta Zemgalsa na Łotwie twierdzą, że była to prowokacja, uplanowana w celu skompromitowania komunistów.

Prawda 15.XI donosi, że prezydjum C. K. związku pracowników komunikacyjnych w Moskwie przekazało po raz drugi do Finlandji 5 tysięcy rubli na poparcie finlandzkich pracowników komunikacyjnych.

ARTYKUŁY NIEUWZGLĘDNIONE.

Izwiestja 18.XI. Rząd wskrzeszonego bloku narodowego (o sytuacji politycznej we Francji).

Ruś 14.XI. Przełom (o stosunku opinji zachodniej do zagadnienia jedności państwowej Rosji).

Zakł. Gr. Prac. Dr., S. z o. o., Nowy Świat 54, tel. 15-56 i 242-40.

Drukowane na prawach rękopisu.